Praha-Žižkov, 19. 3. 2023
P. Jareš

Jistota v nejistých dobách

Iz 33,1-6

Doba bývá nejistá právě kvůli takovým násilníkům a podvodníkům, o kterých se mluví na začátku dnešního textu. Čím větší moc a vliv mají, tím více nejistoty vnášejí do poměrů ve světě. Můžeme mít samozřejmě dojem, že víme, na koho ta slova dnes platí. Možná máme pravdu, možná se mýlíme. Na základě Božího slova si však můžeme být jisti tím, že převaha kazisvětů a lhářů jednou skončí. Hospodin zde prostřednictvím svého proroka oslovuje toho, který šíří zhoubu a jedná věrolomně. Použitá hebrejská slova by se dala přeložit i v tom smyslu, že je to někdo, kdo ničí a chová se pokrytecky. Hubí a ničí druhé. Vědomě porušuje své sliby a klame svými maskami. Tak škodí druhým, jemu se však nic z toho neděje. Sám nad sebou rozhodně neběduje. Bědují spíše ti, kterým ubližuje. Bůh mu však říká: " *Běda tobě, ...* " (v. 1 ČEP) Běda proto, že všechen úspěch zhoubce je pouze dočasný. Přijde chvíle, kdy na něho samotného dopadne to, co sám způsobuje druhým. Hospodin tu sice oslovuje zhoubce, avšak skutečným posluchačem je Hospodinův lid. Pro Boží lid je v těchto slovech obsaženo radostné poselství o vysvobození z moci tyrana. Za osloveným zhoubcem a věrolomníkem se tu zřejmě ukrývá asyrský král Sancheríb a jeho říše, která se v Izajášově době rozpínala na Blízkém východě. Asyřané už učinili konec království severního Izraele a ohrožovali i Judsko. S asyrskou věrolomností se setkal Judský král Chizkijáš. Poslal asyrskému králi množství zlata a stříbra jako poplatek za to, že Asyřané nechají Judsko na pokoji. Asyrské vojsko však přesto přitáhlo k Jeruzalému (viz 2Kr 18,13-18). Nepřátelské vojsko později zničil Hospodinův anděl a Sancheríb byl v Ninive zabit svými vlastními syny (Iz 37,36-38). Ninive nakonec dobyli Babyloňané a Médové. Násilí a proradnost mocných tohoto světa všelijak dopadá i na učedníky Ježíše Krista. I oni však smějí mít jistotu, že Bůh jednou toto obtěžování ze strany zlých a bezbožných ukončí.

Jistotou Božího lidu v nejistých dobách je vztah, který ho pojí s Hospodinem. Jako křesťané máme tento vztah s Bohem prostřednictvím víry v Pána Ježíše Krista, o kterém apoštol napsal: „ *Pán je věrný; on vás posílí a ochrání od zlého.* " (2Te 3,3 ČEP) Vztah s Hospodinem nesl v těžkých časech proroka Izajáše, krále Chizkijáše, i všechen judský lid. Může nést i nás. Výrazem vztahu k Hospodinu je modlitba Božího lidu, kterou tu čteme. Je to prosba o slitování, která vyplývá ze skládání naděje v Hospodina. Tito lidé doufají v Hospodina, nehledají východisko z tísně nezávisle na svém Bohu. Prosí o to, aby Bůh byl paží svého lidu každé ráno, což znamená, že Bůh má být každé ráno silou svého lidu. Každý den potřebujeme být znovu posilováni svým Bohem. Prosí, aby Bůh

byl jejich záchranou v čase soužení. Časem soužení byla pro Izajášovy krajany nepochybně doba, kdy asyrské vojsko přitáhlo do judské země a také k Jeruzalému. Všem uvedeným prosbám Bůh v plném rozsahu vyhověl v Pánu Ježíši Kristu. Kristus je projevem Božího slitování nad námi. To On je naší každodenní silou a záchranou v časech tísně. Z doufání v Hospodina vyplývá realistický pohled na ty, kdo Božímu lidu způsobují soužení. S takovým pohledem se setkáváme ve verších 5 - 6. Je to pohled víry. Boží lid vidí, že jeho Bůh má naprostou převahu nad všemi národy, které před Hospodinovými projevy prchají a rozptylují se. Ve víře Boží lid rovněž vidí, že nepřátelé budou připraveni o veškerou svou kořist. Jistě tu jde o majetek, kterého se domohli hubením, ničením a podváděním. Za kořistí se i dnes honí mnozí. A při své honbě za ziskem se mnohdy nezdráhají ničit ty slabší, nebo ošidit ty, kdo nejsou tak chytří jako oni. Jednou však o své výnosy přijdou. Bude to podobné, jako když kobylky sežerou veškerou úrodu. V Boží blízkosti se nám poměry ve světě začínají jevit v tom správném světle.

Když budeme v nejistých dobách hledět k vysoko postaveným lidem, neochvějnou stabilitu nám to do života rozhodně nepřinese. Je třeba, abychom pohlédli výš, mnohem výš. Až k Hospodinu (srov. Ž 121). Hospodin je nesmírně vyvýšen nad všemi a nade vším. Z Nového zákona víme, že tuto vyvýšenost se svým nebeským Otcem sdílí Pán Ježíš (srov. Ef 1,20-21). Jedině Hospodin je schopen vytvořit společnost, která je naplněna právem a spravedlností. V zárodku se dnes tato nová společnost může projevit všude tam, kde lidé přijímají Pána Ježíše Krista za svého krále. Blíží se však doba, kdy bude právem a spravedlností naplněn celý svět (srov. 2P 3,13). Pro nás jako pro Boží lid je sám Hospodin věrnou jistotou. Ve verši 6 jsme četli: “ *Bude věrnou jistotou tvé budoucnosti, …* “ (ČEP) Doslovný překlad posledních dvou slov zní: „ časů tvých “. Bůh bude věrnou jistotou tvých časů. S Hospodinem můžeme vždy počítat. Můžeme s ním vždy počítat jako s někým, kdo tu je a kdo vždy bude sám sebou. Vždy bude věrný svým slibům a svému slovu. V Kristu je pro nás Hospodin nevyčerpatelnou klenotnicí spásy. Slovo „ spásy “ (ČEP) ve verši 6 je v hebrejském textu v množném čísle. Jde tu tedy o mnoho spás, mnoho Božích zachraňujících činů. Bůh nás zachraňuje svým dílem spásy v Pánu Ježíši Kristu. Tato jediná spása se však v našich životech uskutečňuje mnoha jedinečnými způsoby. O nich pak také můžeme příležitostně podat svědectví. Hospodin je pro nás také klenotnicí moudrosti a poznání. Svou moudrost a poznání nám v plnosti dává v Ježíši Kristu. Vždyť: „ *… v něm jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.*“ (Ko 2,3 ČEP) Pokladem této klenotnice, tedy vlastně pokladem Hospodinovým, je bázeň před Hospodinem, úcta k Bohu. Můžeme to chápat tak, že pravá úcta k Bohu je jednou z nejvyšších hodnot. A také, že není čistě výsledkem našich snah. Je Božím darem, něčím, co v nás Bůh působí a čemu nás učí. Jistotou v nejistých dobách je pro nás sám Hospodin!